

Full diocesà

23 de novembre del 2014

p4 – Jornada sobre la figura del papa Francesc

p5 – En marxa l'Escola Diocesana d'Evangelització

La reialesa de Crist

La solemnitat de Crist Rei ens posa al davant la peculiar forma com els cristians som convidats a viure les diverses situacions que configuren la vida humana i, de fet, la mateixa orientació que donem a la nostra existència. Al cap i a la fi, el nostre és un Rei que no té altre tron que la creu, tal com l'evangeli segons sant Joan ens convida a contemplar el Crucificat.

Mentre els seus deixebles, tan sovint, ens esmercem a fer mèrits d'una mal entesa santedat, ell, que és el Mestre, se situa lliurement als nostres peus. I ací és on rau la seva reialesa i senyoria: en la llibertat. Aleshores la creu esdevé un tron, i el servei, la forma de regnar. Però això no és quelcom que puguem capir per nosaltres mateixos, se'ns escapa com la sorra d'entre les mans.

Cal partir de la contemplació, d'una mirada que mira «més enllà d'un mateix», una mirada que es deixa fascinar per la realitat de l'Altre en la meua vida. Déu demostra ser fascinat per la seva criatura, en Jesucrist. Tal com ens diu el salmista: «Escolta, filla, estigues atenta, oblida el teu poble i la casa del teu pare; el rei està corprès de la teva bellesa» (Sl 45,11-12).

Participar d'aquesta fascinació, que és la fascinació que Déu mateix experimenta per nosaltres, és el que ens farà copsar la seva reialesa, fruit madur de l'oblit d'un mateix.

Foto: El "Cristo Roto". Aguascalientes, Mèxic.

«Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus... m'ho fèieu a mi»

Jesucrist, Rei de tot el món / Cicle A

Lectura de la profecia d'Ezequiel

Això diu el Senyor Déu: «Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte. Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat el dia que es troba amb les ovelles dispersades, i les recolliré de tots els llocs on s'havien dispersat el dia de núvols i boira. Jo mateix faré pasturar les meves ovelles, i jo mateix les duré a reposar, diu l'oracle del Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré totes amb justícia.» I a vosaltres, el ramat, el Senyor Déu us diu això: «Judicaré entre l'un i l'altre, moltons i cabrits.» (34,11-12.15-17)

Salm responsorial

El Senyor és el meu pastor, no em manca res.
(Salm 22)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist, cadascun al moment que li correspon: Crist el primer; després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el Regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. I quan tot li haurà estat sotmès, el Fill mateix se sotmetrà a Déu, que li ho haurà sotmès tot. Així Déu serà tot en tots. (15,20-26.28)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra.

»Després el Rei dirà als de la seva dreta: Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veiéreu despul·lat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm.

»Els justos li respondran: Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despul·lat, i us vam vestir? Quan us vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure-us?

»El Rei els respondrà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi.

»Després dirà als de la seva esquerra: Lluny de mi, maleïts: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar; quan tenia set, no em donàreu beure; quan era foraster, no em vau acollir; quan em veiéreu despul·lat, no em vau vestir; quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar.

»Els li respondran: Senyor, quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despul·lat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vós?

»Ell els contestarà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi.

»I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna.» (25,31-46)

«Buscaré l'ovella perduda...»

Crist, el Rei Pastor

Mn. Marc Majà i Guiu

El títol de la solemnitat que, juntament amb tota l'Església, celebrem avui és ben conegut: «Crist Rei». Amb aquesta imatge tanquem l'any litúrgic. Curiosament, però, la imatge principal de les lectures d'avui no és pas la d'un rei sinó la d'un pastor. Per què succeeix això?

Segons la Sagrada Escripura, de rei, en sentit fort, només n'hi un: el rei és el monarca (que etimològicament significa «el principi de totes les coses»), el fonament i l'origen de tot, i, per tant, l'únic rei, l'únic principi absolut, és Déu mateix. Ara bé, i aquí ve la pregunta interessant, de quina manera Déu és rei? Com regna? La Bíblia ens parla arreu, directament o indirecta, de la manera com Déu regna en la història. I, d'entre les moltes formes d'explicar-ho, despenen com un far la lectura d'Ezequiel i l'evangeli d'avui.

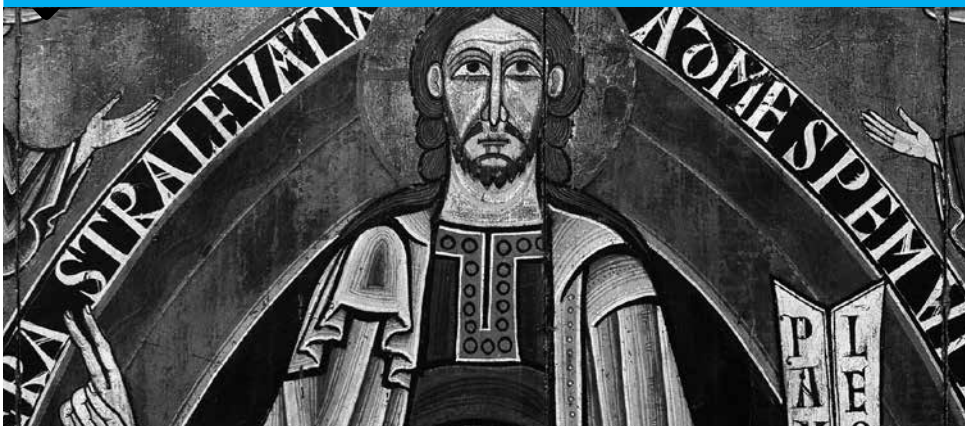
En efecte, Déu «busca» les seves ovelles, perquè les estima. Déu «en fa el recompte», perquè totes tenen valor al seus ulls. Déu «recull» les ovelles, perquè sap que fàcilment s'esgarrien; però, malgrat això, se'n compadeix i les perdona. Déu les fa «pasturar i reposar», perquè vol que tinguin vida en abundància. Déu les «embena i fa posar bones» les malaltes, perquè coneix els seus sofriments. Déu «manté» les grasses i robustes, perquè vol el bé de totes. Déu, finalment, «judica» entre les ovelles i les cabres, perquè és just i misericordiós.

Aquest és el nostre únic Rei: un Rei Pastor. I què és el que espera de nosaltres? Que reconeguem la seva veu i que el reconeguem, a ell mateix, en els petits i en els qui pateixen.

Que la celebració d'avui ens hi ajudi!

La imatge

Baldaquí de Ribes, Museu Episcopal de Vic. Jesús reconegué davant Pilat que era Rei, però que el seu Regne no és d'aquest món. A la creu, un rètol el proclamava Rei. Era el Pastor que donava la vida per les ovelles. Seguim i servim aquest Rei que es presenta sovint d'incògnit («allò que feieu a cadascun...»).

Agenda

Lit. hores: Setmana II

24 dilluns

—Santa Flora, màrtir (*851)
—Sant Crisògon màrtir (s.III)
—Sants Andreu Dung-lac, prevere, i companys màrtirs
Apocalipsi 14,1-3.4b-5 / Salm 23 / Lluc 21,1-4

25 dimarts

—Santa Caterina, màrtir (s.IV)
Apocalipsi 14,14-19 / Salm 95 / Lluc 21,5-11

26 dimecres

—Sant Silvestre, abat (*1267)
—Sant Pere Alexandrí, màrtir
Apocalipsi 15,1-4 / Salm 97 / Lluc 21,12-19

27 dijous

—Beat Ramon Lull, màrtir (1232-1316)
—Sant Ruf, prevere
Apocalipsi 18,1-2.21-23;19,1-3.9a / Salm 99 / Lluc 21,20-28

28 divendres

—Sant Mansuet, màrtir (*935)
Apocalipsi 20,1-4.11-21,2 / Salm 83 / Lluc 21,29-33

29 dissabte

—Sant Sadurní, bisbe (*305)
Apocalipsi 22,1-7 / Salm 94 / Lluc 21,34-36

30 diumenge I d'Advent / Cicle B

—Sant Andreu, apòstol (s.I)
Isaïes 63,16b-17.19b;64,2b-7 / Salm 79 / 1Corintis 1,3-9 / Marc 13,33-37

Jornada sobre la figura del papa Francesc

Redacció

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic es complau a convidar-vos a la Jornada sobre la figura del papa Francesc, que tindrà lloc dijous vinent, 27 de novembre, a les sis de la tarda, a la sala d'actes Torras i Bages del Seminari de Vic.

L'admiració que ens provoca la rica personalitat del Papa actual i les conseqüències que té per a la vida dels cristians i per a l'Església en general ens interpel·len a intentar aprofundir més sobre la seva figura i referència.

La jornada pretén superar la mirada superficial sobre la figura del Sant Pare i anar a fons en el seu mestratge i els seus gestos, a fi de captar quines riqueses espirituals i teològiques

s'amaguen en l'home que tenim al davant.

L'entrada és lliure i oberta a tothom.

Programa

A les 6 de la tarda, presentació de la jornada a càrrec de Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic.

A 1/4 de 7, «Punts essencials del pensament del papa Francesc», a càrrec del Dr. Francesc Torralba, de la Universitat Ramon Llull.

A 1/4 de 8, diàleg amb els assistents.

A 2/4 de 8, «Itinerari vital i jesuític del papa Francesc», a càrrec del Dr. Jaume Flaquer, S.I. (de la Facultat de Teologia de Catalunya).

A 2/4 de 9, diàleg amb els assistents.

Notícies Breus

Recés d'Advent per a catequistes

La Delegació de Catequesi informa que el recés d'Advent per a catequistes tindrà lloc el dissabte 29 de novembre al Col·legi del P. Coll de Vic.

L'horari serà de 10 a 13 h, amb el següent programa:

- esmorzar
- laudes
- meditació a càrrec del senyor bisbe
- temps de silenci
- eucaristia

Més informació al tel. 93 874 13 01

525 d'anys d'una confraria

Redacció

La Reial Confraria de la Puríssima de Manresa organitza una taula rodona sobre «La història dels favets, ahir i avui», amb el Dr. Josep Maria Gasol, canonge i cronista de la ciutat, fra Valentí Serra de Manresa, arxiver, i Llorenç Ferrer, historiador. Actuarà de moderador Marc Marcè, director del diari *Regió 7*. Això serà el divendres dia 5 de desembre a les vuit del vespre a la sala Plana de l'Om.

En marxa l'Escola Diocesana d'Evangelització

Redacció

L'Escola Diocesana d'Evangelització vol donar eines, amb formació i entrenaments pràctics, per a ajudar a la tasca de l'anunci i transmissió de la nostra fe. Per a fer-ho s'ha plantejat en diferents mòduls. El primer el mòdul és el que trobareu annex amb les set sessions de dissabte.

En aquestes sessions hi haurà una part formativa (aprofundint en la crida del papa Francesc en el document *La joia de l'Evangelí*, la nostra realitat social, diocesana i parroquial, la recerca de nous llenguatges i mitjans, etc). Un espai de pregària entorn de la Paraula de Déu, i també una part pràctica dedicada a capacitar-nos per a desenvolupar plans concrets en el nostre àmbit, compartir realitats i conèixer mètodes i eines possibles en l'àmbit personal, parroquial i diocesà. Tindrà un caràcter eminentment pràctic.

Horari de les sessions:

10,00 – «Lectio divina».

10,30 – Sessió formativa.

11,30 – Descans.

12,00 – Sessió treball.

13,00 – Presentació del treball de pròxim dia.

13,15 – Eucaristia.

(Els dies que hi ha sessió a la tarda:)

14,00 – Dinar.

15,30 – Accions.

El preu és de 50 € (dinars a part).

També hi ha un preu de grup, per a aquelles persones que formin part d'una mateixa parròquia.

Inscripcions: c/e_bisbatdevic@bisbatvic.com / tel. 93.883 26 55.

Els mòduls posteriors seran independents i cadascú podrà apuntar-se al que li resulti més interessant. Més concrets cap a una realitat, àmbit de persones o activitat. Conèixer les inquietuds de les diferents parròquies i persones que vinguin a l'Escola ajudarà a perfilar nous mòduls.

Una capacitació teòrica i pràctica per als laics.

Ets d'aquells que estimes l'Església i volen que creixi?

¿T'has sentit interpel·lat pel papa Francesc quan s'adreça a

Modul Primer – Deixebles missioners avui	
Dates	Sessions
22/11/2014	Sessió I: L'evangelització. Què és? <i>Tarda: Accions</i>
29 i 30/11/2014	Recés Advent
06/12/2014*	Sessió II: La terra a sembrar
20/12/2014	Sessió III: Un tresor a comunicar (I) <i>Tarda: Accions</i>
10/01/2015	Sessió IV: Un tresor a comunicar (II)
24/01/2015	Sessió V - L'anunci transformador <i>Tarda: Accions</i>
07/02/2015	Sessió VI: Nou llenguatge, nous mètodes, nous mitjans
21/02/2015*	Sessió VII: Església en sortida <i>Tarda: Accions</i>

tots els «fidels cristians per invitar-los a una nova etapa evangelitzadora marcada per aquesta alegria, i indicar camins per a la marxa de l'Església en els pròxims anys»(EG, 1)? Davant la situació de l'Església avui podem o bé quedar-los amb els braços creuats o bé intentar obrir camins innovadors.

Potser et fan mandra les reunions... Però això voldríem que fos diferent: una Escola Diocesana d'Evangelització, que ofereix cursos pràctics i seriosos, per tal de donar pistes, sobretot als laics, de cara a la missió evangelitzadora de l'Església, a fi que, juntament amb els pastors, donin resposta a la crida del sant pare Francesc.

Estructurada en mòduls, l'Escola d'Evangelització vol capacitar teòricament i pràcticament els laics en metodologies i eines per a l'evangelització a nivell personal, parroquial, comunitari i diocesà.

El primer mòdul «Deixebles missioners avui» té un format de dues trobades mensuals que combinen sessions formatives i pràctiques, pregària i convivència.

Per tal de poder facilitar l'assistència de laics de diferents arxiprestats, l'Escola impartirà aquest mòdul en diferents seus: Vic, Igualada i Manresa.

Una trentena de nous seminaristes a Catalunya

Redacció

Així comença un interessant reportatge del setmanari *Catalunya Cristiana*: «Feia anys que no hi havia tantes noves incorporacions als seminaris catalans. Gairebé una trentena. Potser és massa aviat per a parlar de revifalla vocacional, però tothom coincideix a assenyalar que l'augment aquest curs de les vocacions sacerdotals és motiu d'esperança. La majoria, a més, són joves que ronden els vint anys. Entusiastes, alegres, que volen seguir Jesús i servir l'Església. Com en aquella primera hora al llac de Galilea, també avui, 2.000 anys després, Déu continua cridant.»

Feia anys que les xifres no eren tan esperançadores. Mn. Jaume Casamitjana, vice-rector del Seminari Interdiocesà de Barcelona —on estudien els seminaristes de Vic i Solsona— afirma: «Potser perquè sóc jove i em falta experiència, però la veritat és que visc l'inici d'aquest curs amb molta il·lusió. L'augment, tot i que

moderat, en el nombre de seminaristes ens dona energies renovades. És un nou impuls, una nova embranzida, que posa clarament de relleu que Déu continua cridant.»

El vice-rector del Seminari de Terrassa, Mn. Emili Marlés, afirma que «la millor pastoral vocacional són els sacerdots que viuen alegrement el seu ministeri». Ara cal que tots puguem per l'adaptació d'aquests nous seminaristes al ritme de vida propi de la preparació al ministeri sacerdotal. Recordem que a Catalunya en l'actualitat es mantenen oberts tres seminaris per a la formació dels candidats al sacerdoci: el Seminari Conciliar de Barcelona, que agrupa els seminaristes de Barcelona i Sant Feliu; el Seminari de Terrassa, i el Seminari Interdiocesà, que agrupa els candidats de la resta de diòcesis. Tots els seminaristes estudien a la Facultat de Teologia de Catalunya.

Nou comentarista de les lectures

Diumenge vinent comença un nou Any Litúrgic i, amb ell, el nostre Full Diocesà relleva el comentarista setmanal de les lectures de cada diumenge.

El nou comentarista és Mn. Joan Mir, degà del capítol de la catedral de Vic.

El nostre nou col·laborador, que ha estat durant anys secretari canceller de la diòcesi de Vic i professor de bioètica a la Universitat de la capital osonenca, complementa la seva tasca a la catedral com a administrador parroquial de les parròquies de la Castanya - Mora; Seva i Viladrau, capellà de l'Hospital de la Santa Creu i consiliari de la delegació de la pastoral de la salut.

Aprofitem aquesta ocasió per a agrair la tasca realitzada fins al present número del 'Full Diocesà' per Mn. Marc Majà i Guiu, actualment rector de Berga, en comentar durant tres cicles litúrgics les lectures de la litúrgia dominical, amb un estil fresc, clar i profund, que ha rebut molts elogis per part dels nostres lectors.

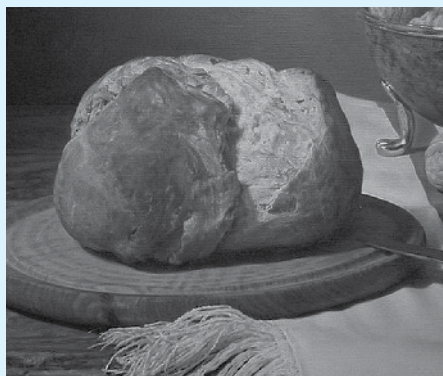

L'article

El pa de vida

Valentí Miserachs, prev.

M'agrada repassar de tant en tant la bella pastoral del venerable bisbe Torras i Bages que té per títol «El nostre pa de cada dia». En algun dels seus passatges hi trobo un diagnòstic dels mals del segle i del seu únic antídote possible, que, si era vàlid en aquella època (primers del 1900), trobo que ho és tant o més en aquests temps nostres. Els responsables del bé comú s'esforcen a trobar remeis que no deixen de ser «pegats» i que ratifiquen aquella frase feta que diu: «el remei és pitjor que la malaltia». Prou es voldria que l'Església s'adaptés a aquests criteris, però és evident que el servei de la veritat no el determinen ni les majories parlamentàries, ni la pública opinió, ni els grups de pressió, sinó únicament la fidelitat a l'Evangelí de Jesucrist.

No hi ha més remei que tornar al Metge de les ànimes, Jesucrist Senyor nostre

Diu el bisbe Torras, amb una certa sornegueria que recorda la del profeta Elies quan s'adreçava als sacerdots de Baal: «El gran mal del segle és la debilitat o anèmia. La fluixedat de cos i d'ànima és evident i per això tothom en parla. Cadascú hi dona son remei, però la gent no s'entén i cada metge explica i aconsella un sistema diferent. L'un us dirà que lo millor és l'alimentació de carn, l'altre surt amb que lo més adequat és l'ús de fruits i de llegums i verdures; l'un pondera que a l'hivern lo millor és anar ben vestit i folrat amb roba de llana, l'altre que no hi ha res més convenient que vestir-se de roba de lli. Els curanderos sempre abunden i sempre tenen seguidors. Surten nous específics, remeis i secrets, receptes per a portar la felicitat als homes i per a salvar el poble; però l'esperit es queda malalt, els sofriments i l'amargura del cor no minven, i el terme de la vida queda més tenebrós que mai. Per això no hi ha més remei que tornar a l'etern Metge de les ànimes, Jesucrist Senyor nostre. La ciència, la indústria, el treball i el discurs de l'home trobaran indubtablement medis de suavitzar la vida corporal, però l'etern amic de la humanitat i son aliment, el seu Pa substancial, no és, ni serà ni pot ser altre que nostre Senyor Jesucrist. Ell mateix ho digué: "Jo sóc el Pa de vida."».

El bisbe Torras, fidel a la *doctrina perennis*, sempre serà d'actualitat. L'hauríem de llegir més sovint.

El llibre

Diplomacia

Director: Voker Schlöndorff

França, 2014.
Intèrprets: André Dussollier i Niels Arestrup.

II Guerra Mundial. El cònsol suec ha d'entrevistar-se a l'hotel Meurice amb Dietrich von Choltitz, el governador militar alemany de París, membre d'un llinatge de militars prussians molt disciplinats. La missió del cònsol consisteix a convèncer el general perquè no executi l'ordre d'activar els explosius que farien volar els principals monuments de la capital francesa: el Louvre, Nôtre-Dame, la Torre Eiffel, etc.

La pel·lícula ofereix «un humaníssim retrat dels dos protagonistes, equilibrada en les seves crítiques a les injustícies i crueltats de l'un i l'altre bàndol, i profunda en la seva dissecció dels afilats dilemes morals que es plantegen, principalment referents als límits ètics que suscita un tema tan delicat com és el de l'obediència deguda» (Aceprensa).

El Rei dirà... quan jo tenia fam... quan tenia set... quan era foraster... (Mt 25,35)

Romà Casanova, bisbe de Vic

La reialesa de Crist es fa present en el capítol 25 de l'evangeli segons sant Mateu amb el seu judici de tota la humanitat. Tots els pobles han de donar comptes davant el qui és el l'únic sobirà del cel i de la terra. El qui va dir d'ell mateix: «No he vingut a condemnar el món, sinó a salvar-lo. Els qui em rebutgen a mi i no acullen les meves paraules, ja tenen qui els condemnarà: és la paraula que jo he predicat, la que els condemnarà el darrer dia» (Jn 12,48), ara es presenta com a jutge de tota persona. Però, de fet, Crist no condemna ningú. En ell, i solament en ell, tota persona troba la salvació. Com pot, doncs, condemnar el qui és la salvació? La condemna es dona en el qui es troba lluny de Jesús. La mort és el moment de la gran veritat de l'home. Tota màscara cau en aquell moment, la veritat de cada persona es manifesta plenament davant d'aquell que és la Veritat en l'amor. El qui és la Veritat ha sortit a cercar l'home, tot home, per salvar-lo. Aquest és l'amor misericordiós que jutja l'home.

El qui ha sortit a cercar l'home és el qui ara és present enmig del món i és també el qui ha de venir a la fi dels temps a judicar els vius i els morts. En els qui anem fent camí per aquest món han de ressonar de manera clara en el nostre cor les paraules de Jesús: quan jo tenia fam... quan tenia set... quan era foraster... L'autèntica realitat que ens manifesta que estem en la veritat del qui és a

prop de Jesús és l'amor, la caritat concreta envers el germà que està en la pobresa de la fam, de la soledat, de la malaltia. No podem restar indiferents als germans que viuen en les diferents pobreses, tant la material, com la moral, com l'espiritual. Ser una Església en sortida missionera significa obrir els ulls a la realitat del germà i el cor als qui necessiten el nostre ajut fraternal. El mateix Crist que ens envia a la missió és el qui ens espera en el germà amb les ferides materials, morals o espirituals.

No podem restar indiferents als germans que viuen en les diferents pobreses, tant la material com la moral o espiritual

I parlant de salvació i de judici, en el context de la urgència de l'evangelització, és bo de recordar un pensament del beat Pau VI, papa, en l'encíclica *Evangelii nuntiandi*: «No seria pas inútil que cada cristià i cada evangelitzador examinessin amb profunditat, per mitjà de la pregària, aquest pensament: els homes podran salvar-se per altres camins, gràcies a la misericòrdia de Déu, si nosaltres no els anunciem l'Evangeli; però, ¿podrem nosaltres salvar-nos si per negligència, per por, per vergonya o per falses idees deixem d'anunciar-lo? Perquè això significa ser infidels a la crida de Déu» (núm. 80).

